

1891

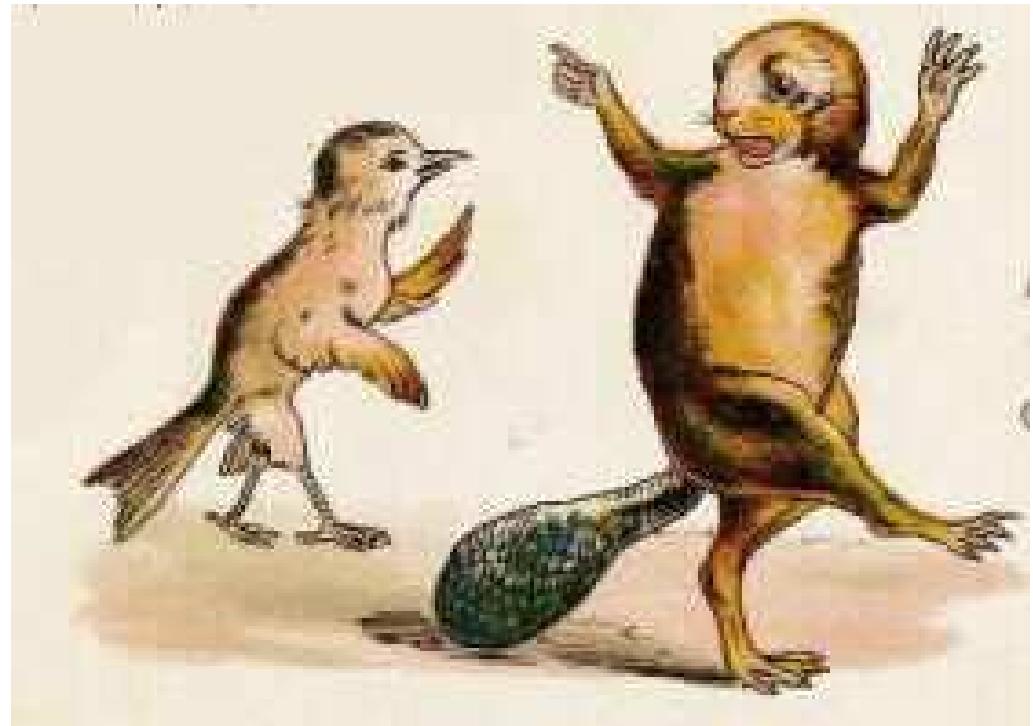
"תתקרבו-נא" אומר התור

1991

"ומה נאכל?" שואלים הירגזים

**"אנו עושים חגיגה" אומר הזרmir
"אשמה מאד" אומר הבונה**

"מרק בשר" גועות הפרות
"לחמניות" פועים הכבשים

"שוק כבש" עונה האוח
"לא! כרוכית" אומר הכלב.

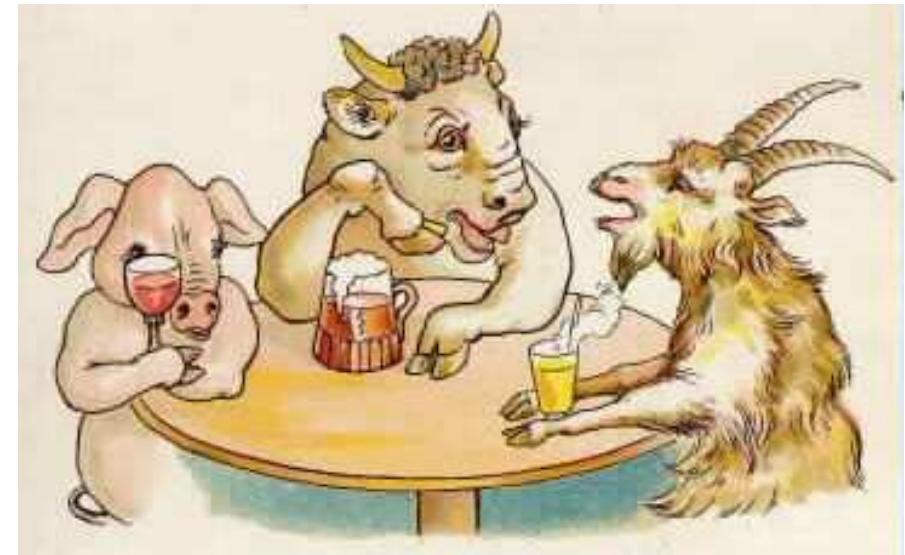
ומה נשתה? מצפפים הדרורים.

"איטריות" צהיל הפוני
"קלופס" נובח הבולדוג
"אבל ברוטב" מקירקרת הקרפהה

"קפה" מחייב הקוף
"לא! תה" קורא הצבי

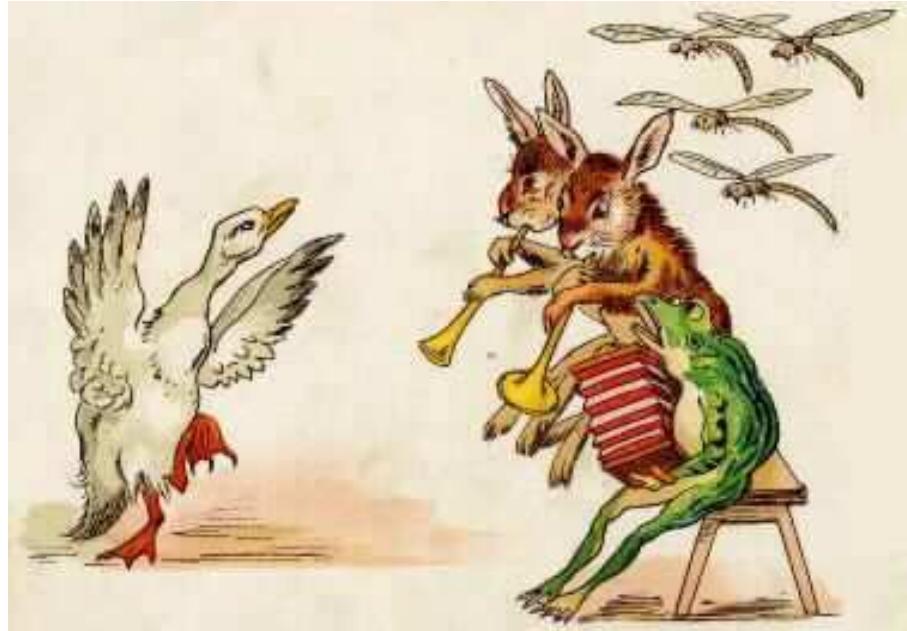
"בירה" גועה הפֿר
"וגם יין" נוחר החזיר
"גרוג!" פועה האיל

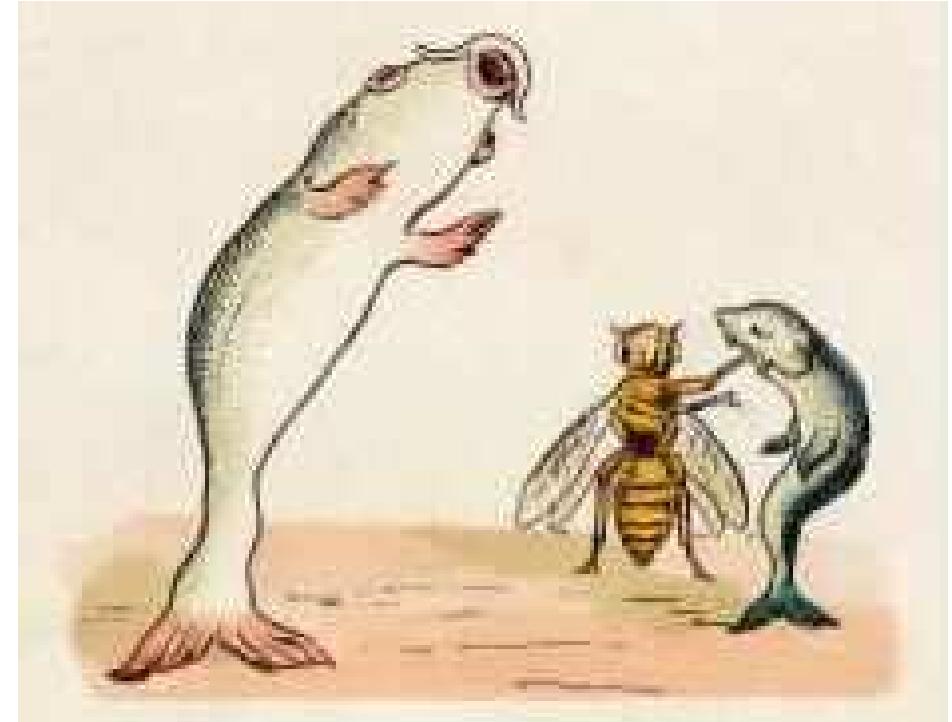
"וכמה זה יעלה לנו?" שואל הסוס,
"שתי אגורות" אומרת האנפה
"עشر אגורות" אומר השפן
"שקל" מזמין הדבר.

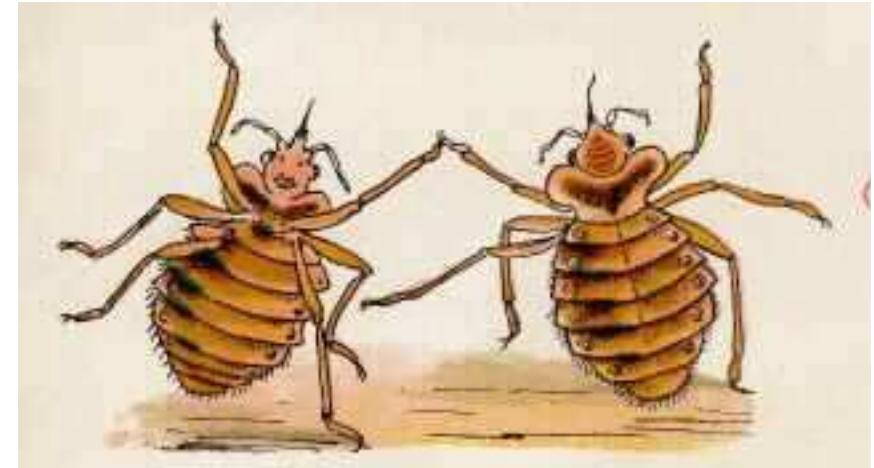
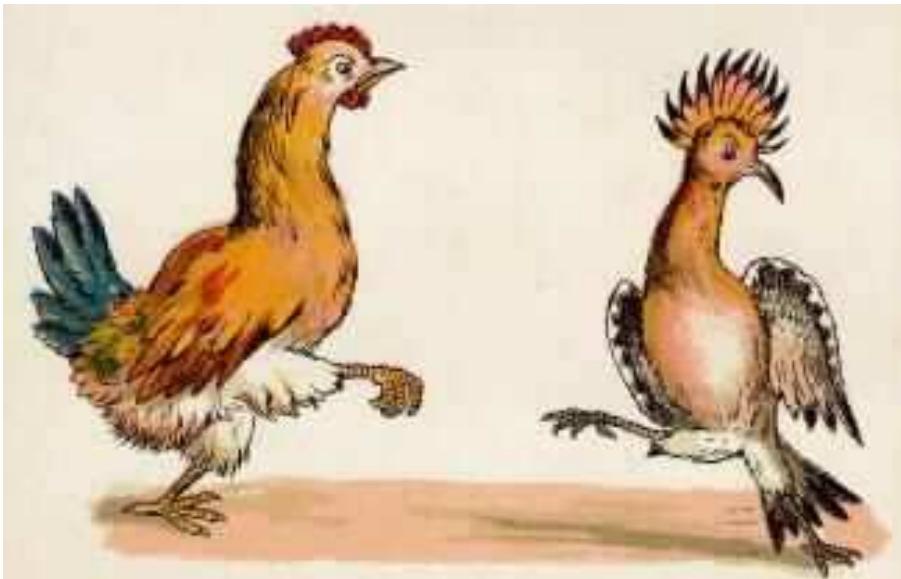
**"ליקר" מעדייף הצלופח
"שוקולד חם" רוצה התולעת.**

"ומי ינגן לריקודים?" שואל האוז
"אנחנו נחצרץ" אומרות הארנבות.
"הצפרדע תקרקר, היתושים ישירו."

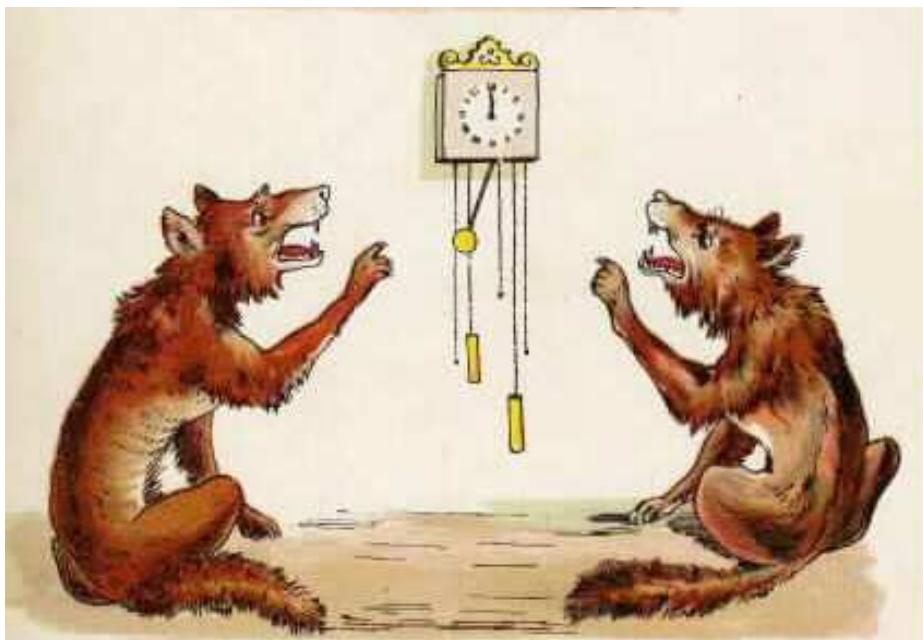

"את מי אובייל לשולחן?", שואל הדג
"את הסרדין הקטן" מזמןמת
הדבורה

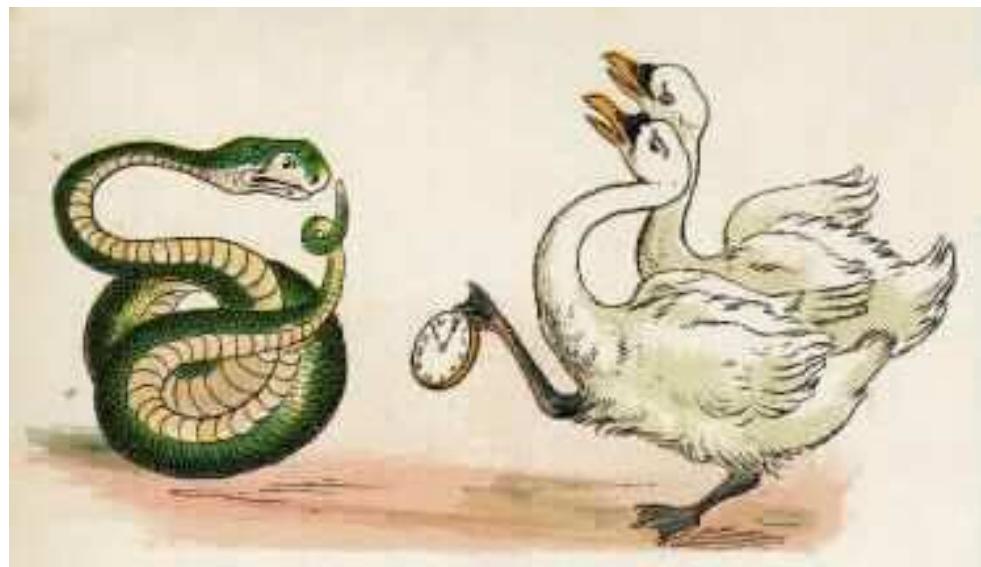

"ומה נركוד?" שואלים הפשפשים

**"ולס" מקרקרת התרנגולת.
"галופ" אומרת הדוכיפת**

"עד חצות" מעדיפים הזאים

**"עד מתי?" שואל הנחש
"עד עשר" עונין הברבורים**

**"אבל איפה זה יהיה?" שואל פרעוש
"בבקחתת הצד" עונה העכבר.
וכאן הסיפור נגמר.**